

Производството е по реда на чл.16 и сл. от Закон за екстрадицията и европейската заповед за арест /ЗЕЕЗА/.

В Софийски Градски съд са постъпили внесени от СГП документи, съдържащи молба от страна на властите на Република Турция за екстрадиция на С.Р. - роден на ***** г. в гр. Газиантеп, турчин, турски гражданин, осъждан в Република Турция, неженен, грамотен, работещ в Република Турция, безработен в Република България, с адрес в Република България, гр. София, РПЦ – „Овча купел“ ДАП МС, с адрес в Република Турция, гр. Газиантеп, махала „***** № *****“, „Сарай парк“, жилищни сгради - конак ет. ***** с ЛНЧ № *****. Баща – Ф.Р., Майка - СС.Р., който да бъде предаден на съдебните власти на Република Турция за водене на наказателно производство по наказателно дело 2021/620 от 3/12/2021 г. на 5-ти Наказателен съд в Газиантеп за Тежки престъпления за извършено на 16.07.2019 г. престъпление Търговия или доставка на наркотици или стимуланти по чл. чл. 188/3, 4а, 188/5, 53, 54, 58, 63 от турския Наказателен кодекс № 5237.

В производството по разглеждането на молбата за екстрадиция исканото лице – гражданинът на Република Турция С.Р. не дава съгласие да бъде предаден на компетентните органи на Турция.

В съдебно заседание прокурорът пледира да бъде постановено решение, с което да бъде допуснато предаването на исканото лице на Република Турция, като счита, че искането за екстрадиция е подадено от компетентен орган, придружено е от необходимите доказателства и не са налице основания за неговото отхвърляне.

Защитата на исканото лице пледира да бъде постановено решение за отказ за предаването му на властите на Република Турция. Счита, че подадената от исканото лице молба за закрила сочи наличието на основателни съмнения, че животът му ще бъде застрашен при връщането му в Турция.

Исканото лице С.Р. заявява, че се чувства застрашен, ако бъде предаден на турските власти. Твърди, че повдигнатото му обвинение е било за престъпление, в което не е участвал, тъй като само е докоснал един от пакетите с наркотични вещества, които се намирали в друго лице. Моли да не бъде предаван на Република Турция.

Съдът, след като съобрази материалите по делото и наведените от страните доводи, намери за установено следното:

Гражданинът на Република Турция С.Р. е роден на ***** г. в гр. Газиантеп, турчин, турски гражданин, осъждан в Република Турция, неженен, грамотен, работещ в Република Турция, безработен в Република България, с адрес в Република България, гр. София, РПЦ – „Овча купел“ ДАП МС, с адрес в Република Турция, гр. Газиантеп, махала „***** № *****“, „Сарай парк“, жилищни сгради - конак ет. ***** с ЛНЧ № *****. Баща – Ф.Р., Майка - СС.Р..

Производството по настоящето дело е образувано по внесени в Софийски градски съд от Софийска градска прокуратура материали по получена от властите на Република Турция молба за екстрадиция на С.Р. за водене на наказателно производство по наказателно дело 2021/620 от 3/12/2021 г. на 5-ти Наказателен съд в Газиантеп за Тежки престъпления за извършено на 16.07.2019 г. престъпление Търговия или доставка на наркотици или стимуланти по чл. чл. 188/3, 4а, 188/5, 53, 54, 58, 63 от турския Наказателен кодекс № 5237.

Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 5 от ЗЕЕЗА, при постановяване на решението по

делото, съдът следва да провери налице ли са условията по чл. 5 и 6 от ЗЕЕЗА, има ли основания за отказ по смисъла на чл. 7 или чл. 8 от ЗЕЕЗА, както и има ли основания за отлагане на екстрадицията или за временна екстрадиция.

На първо място, макар и да не е сред изрично посочените в чл. 5, ал. 5 от ЗЕЕЗА подлежащи на проверка обстоятелства, съдът намира, че следва да посочи, наличието на предвидената в чл. 4, ал. 1 от ЗЕЕЗА предпоставка за провеждане на производството, изразяваща се в обвързването и на Република България, и на Република Турция към Европейската конвенция за екстрадиция, подписана от страните членове на Съвета на Европа.

На следващо място, налице е основанието за допускане на екстрадиция по смисъла на чл. 5, ал. 1 от ЗЕЕЗА, доколкото наказателното преследване, за целите на което се иска предаване на исканото лице е за деяние, което представлява и престъпление по смисъла на чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, за което е предвидено наказание повече от една година лишаване от свобода.

Не са налице основания за недопускане на екстрадицията по смисъла на чл. 6 от ЗЕЕЗА, доколкото исканото лице – турски гражданин не се ползва с предоставено право на убежище, не се ползва с имунитет по отношение на наказателната юрисдикция на Република България и съгласно българското законодателство не е лице, което не е наказателноотговорно. Обстоятелството, че към момента на постановяване на решението е налице незавършило производство по молбата на исканото лице за международна закрила не е основание за недопускане на екстрадицията. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от ЗЕЕЗА релевантният момент за наличието на предоставено убежище, като основание за недопускане на екстрадиция, е моментът на получаването на искането за екстрадиция. Към момента на получаването на искането на турските власти за екстрадиция на С.Р. – 12.07.2022 г. на исканото лице не е било предоставено убежище, поради което и такова основание за отказ на екстрадицията не е налице.

Не е налице никое от предвидените в чл. 7 от ЗЕЕЗА основания за отказ на екстрадицията: престъплението, за което се води наказателното производство в молещата държава спрямо исканото лице не е политическо или свързано с него престъпление; престъплението, за което исканото лице е разследвано, не е и военно престъпление; производството не се води от извънреден съдебен орган; от материалите по делото не се установява екстрадицията да има за цел преследване или наказване на лицето на основания, като раса, религия, гражданство, етническа принадлежност, пол, гражданско състояние или политически убеждения, нито че съществува риск положението на лицето да бъде утежнено поради някое от тези основания; няма доказателства, които да са основание да се приеме, че исканото лице ще бъде подложено в молещата държава на насилие, изтезание или на жестоко, нечовешко или унижително наказание, или че не са гарантирани правата му, свързани с наказателното производство и изпълнението на наказанието съгласно изискванията на международното право; воденото наказателно производство не е погасено по давност според законодателството на българската или на молещата държава; в Република България за същото престъпление няма влязла в сила присъда срещу лицето, чието екстрадиране се иска; за престъплението законът на молещата държава не предвижда смъртно наказание. Престъплението, за което се води наказателното производство в Република Турция е престъпление, свързано с неразрешено държане на наркотични вещества, поради което и не са налице основания да се приеме, че наказателното преследване срещу исканото лице се води привидно, за да бъде предадено същото лице с други цели на молещата държава. От материалите по делото е видно и че наказателното преследване е водено в период, предхождащ влизането на исканото лице на територията на Република България и подаването на молбата за закрила. В самата молба за закрила не са изложени конкретни обстоятелства, сочещи опасност за исканото лице от страна на турските

власти. В съдебното заседание по настоящето дело също не бяха посочени такива конкретни обстоятелства. В настоящето производство не мога да се подлагат на проверка доказателствата, събрани в хода на наказателното производство в молещата държава, поради което и съдът не намира основания за произнасяне по твърденията на исканото лице, че същото не е имало отношение към инкриминираните наркотични вещества, а само е докоснало опаковките на някои от тях при опита за закупуване.

На са налице и относителните основания за отказ на екстрадицията по смисъла на чл. 8 от ЗЕЕЗА, доколкото деянието, за което се води наказателното производство в Република Турция не е подсъдно на български съд; не е водено наказателно производство за същото деяние от българските съдебни власти; срещу исканото лице няма висящо наказателно производство в Република България; екстрадицията не е за изпълнение на задочно постановена присъда; престъплението не е извършено извън територията на молещата държава.

Не са налице и основанията, предвидени в чл. 18 от ЗЕЕЗА за отлагане на екстрадицията или за допускане на временна екстрадиция.

По изложените съображения и преценявайки, че са налице предпоставките за предаване на исканото лице, настоящият съд счита, че следва да бъде допуснато предаването му за провеждане на наказателно производство в Република Турция.

Мотивиран от изложеното, съдът постанови решението си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.